

Byla C-17/22

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2022 m. sausio 7 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Amtsgericht München (Vokietija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2021 m. gruodžio 21 d.

Ieškovė:

HTB Neunte Immobilien Portfolio geschlossene Investment UG & Co. KG

Atsakovė:

Müller Rechtsanwaltsgesellschaft mbH

<...>

Amtsgericht München (Miuncheno apylinkės teismas)

<...>

Byloje

HTB Neunte Immobilien Portfolio geschlossene Investment UG & Co. KG, <...>
28217 Bremenas, – ieškovė –

<...>

prieš

Müller Rechtsanwaltsgesellschaft mbH, <...> 80687 Miunchenas, – atsakovė –

<...>

dėl informacijos suteikimo

Europos Sąjungos Teisingumo Teismo prašoma priimti prejudicinį sprendimą. Šis prašymas teikiamas kartu su prašymu priimti prejudicinį sprendimą kitoje prašymą teikiančio teismo nagrinėjamoje byloje, abu prašymai yra tapatūs, išskyrus konstatuojamąją dalį <...>. Pateikus prašymą priimti prejudicinį sprendimą bylos nagrinėjimas sustabdomas, kol Teisingumo Teismas priims sprendimą. 2021 m. gruodžio 21 d. teikiamas šis

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Europos Sąjungos Teisingumo Teismui teikiami šie prejudiciniai klausimai dėl Bendrojo duomenų apsaugos reglamento (Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679) išaiškinimo.

1.a) Ar aiškinant Bendrojo duomenų apsaugos reglamento 6 straipsnio 1 dalies b ir f punktus darytina išvada, kad pakanka vien dalyvauti viešojoje ūkinėje bendrijoje (vokiečių k. *Publikumspersonengesellschaft*) kaip ne asmeniškai ir tik labai ribotai atsakančiam [už bendrijos įsipareigojimus] ir vadovaujančių funkcijų neatliekančiam nariui tam, kad būtų galima pagrįsti „teisėtą interesą“ gauti informaciją apie visus netiesiogiai per patikėtinį dalyvaujančius narius, jų kontaktinius duomenis ir jiems priklausančias viešosios ūkinės bendrijos kapitalo dalis ir atitinkamą sutartinį įsipareigojimą kildinti iš bendrijos steigimo sutarties?

1.b) Ar tokiomis aplinkybėmis teisėtas interesas reiškia tik galimybę gauti iš bendrijos informaciją apie tuos netiesiogiai dalyvaujančius narius, kurių atsakomybė [už bendrijos įsipareigojimus] nėra labai ribota ir kuriems priklauso minimali bendrijos kapitalo dalis, kuri bent potencialiai leidžia daryti įtaka bendrijos likimui?

2.a) Ar tam, kad naudojantis tokia neribota teise (1a punktas) būtų išvengta galimo piktnaudžiavimo teise, arba būtų galima taikyti ribotos teisės į informaciją apribojimo išimtį (1b punktas), pakanka ketinimo užmegzti kontaktą su kitais ūkinės bendrijos nariais siekiant su jais susipažinti, apsiukeisti nuomonėmis arba derėtis dėl jiems priklausančių bendrijos kapitalo dalių nupirkimo,

2.b) O gal interesas gauti informaciją tampa reikšmingas tik tuomet, kai perduoti duomenis reikalaujama išreiškiant aiškų ketinimą užmegzti kontaktą su kitais ūkinės bendrijos nariais tam, kad dėl konkrečiai nurodytų priežasčių, dėl kurių bendrijos nariai turi išreikšti valią priimdami sprendimus, jų būtų galima prašyti koordinuoti veiksmus?

Motyvai

A. Dėl ginčo, kurį turi išspręsti prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas:

Nacionalinis teismas turi priimti sprendimą dviejose bylose, kuriose pateikti ieškiniai dėl informacijos suteikimo, o kartu – dėl duomenų atskleidimo. Ieškovės abiem atvejais netiesiogiai dalyvauja investicinėse įmonėse (vokiečių k. *Fondsgesellschaft*), kurios organizuotos kaip komanditinė ūkinė bendrija (vokiečių k. *Kommanditgesellschaft*), taigi taip pat kaip partnerystė (vokiečių k. *Personengesellschaft*). Jos yra viešosios bendrijos (vokiečių k. *Publikumsgesellschaft*). Jose dalyvaujama investuojant ekonominiais tikslais. Kalbant apie dydį, vienoje iš šių bendrijų tiesiogiai ir netiesiogiai dalyvauja apie 1 800 komanditorių.

Ieškovės reikalauja atskleisti visų asmenų, taigi visų subjektų, dalyvaujančių viešojoje investicinėje įmonėje, vardus, pavardes ir adresus, taip pat visų komanditorių, kurie joje dalyvauja netiesiogiai per – patikos – finansų kontroliuojančiąsias įmones, vardus, pavardes ir galimybes su jais susisiekti. Taigi prašoma suteikti informaciją apie visus, kurie yra investavę į bendriją ekonominiais tikslais.

Ieškovės pačios yra investicinės įmonės. Atsakovės mano, kad duomenimis, kurių reikalaujama, ketinama siekti ne bendrijai naudingų tikslų, o pačių ieškovių ekonominių interesų – gal reklamuoti savo investicinius produktus, gal, sukėlus investuotojų susirūpinimą, jų dalis nupirkti už mažesnę nei vertė kainą ir perpardavus uždirbti pelno. Investisijų ir patikos sutartyse numatytos nuostatos, kuriomis pagrindžiamas sutartinis draudimas perduoti duomenis kitiems bendrijos nariams.

Ieškovės neigia turinčios tokių ketinimų. Esą kalbama apie jų teisę užmegzti kontaktą su kitais nariais. Sutartyse nustatytas draudimas perduoti duomenis, anot jų, yra negaliojantis. Ieškovių tvirtinimu, jos nori derėtis su kitais komanditoriais dėl jiems priklausančių bendrijos kapitalo dalių nupirkimo, taip pat artimiau su jais susipažinti siekiant apsikeisti nuomonėmis. Šie ieškovių argumentai grindžiami dviem viena kitą sustiprinančiomis aukščiausiojo ir aukštesniųjų Vokietijos teismų sprendimų civilinėse bylose linijomis.

1. Ieškovės teigiamos, kad turi teisę užmegzti kontaktą su kitais bendrijos nariais, remiasi Vokietijos *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis federalinis teismas) jurisprudencija. Šis teismas 2019 m. lapkričio 19 d. sprendime II ZR 263/18 tęsė savo jurisprudenciją, pagal kurią „nuo pagrindinių [partnerystės] narių teisių neatsiejama“ teisė žinoti kitų narių vardus, pavardes ir adresus ir taip pažinoti sutarties partnerius. Tas pat pasakytina apie tik netiesiogiai dalyvaujančius komanditorius. Bet kuriam bendrijos nariui būtina pažinoti visus, taip pat netiesiogiai dalyvaujančius, narius tam, kad jis galėtų veiksmingai naudotis teisėmis tarp viešosios bendrijos patikėtojų egzistuojančioje partnerystėje. Taigi duomenų perdavimas kitiems nariams atitinka bendrijos įsipareigojimus pagal sudarytą partnerystės sutartį. Bendrijos nario siekis gauti informaciją tam, kad jis

pažintų kitus narius, ribojamas tik draudimu neleistinau naudotis teisėmis pagal *Bürgerliches Gesetzbuch* (Civilinis kodeksas, toliau – BGB) 242 straipsnį ir draudimu persekioti pagal BGB 226 straipsnį.

Taigi taip tęsiama aukščiausiojo teismo jurisprudencija, pradėta dar prieš priimant Bendrąjį duomenų apsaugos reglamentą. Teismo argumentai apima šiuos aspektus:

Piktnaudžiavimas teise bet kuriuo atveju atmestinas, kai investuotojas ieško kontakto su kitais investuotojais tam, kad galėtų su jais aptarti jo požiūriu su bendrija susijusias problemas, o galbūt tarp investuotojų suburti interesų grupę. Tokiu atveju, jei būtų siekiama su bendrijos veikla nesusijusių tikslų, užkirsti kelią piktnaudžiavimui pakaktų teisių gynimo priemonių pagal konkurencijos ir duomenų apsaugos teisę. Priežasties atsisakyti suteikti informaciją vien dėl abstraktaus pavojaus, kad gali būti piktnaudžiaujama duomenimis, nėra (2013 m. vasario 5 d. BGH sprendime II ZR 134/11 pateiktas vertinimas). Turi būti paliekama pačiam bendrijos nariui nuspręsti, kokiomis priemonėmis ir kaip jis nori kreiptis į kitus narius. Bendrijos narys negali būti priklausomas nuo bendrijos vadovybės kaip tarpininkės tarp jo ir kitų narių ir privalėti naudotis jos teikiamomis ir kontroliuojamomis priemonėmis. Bendrijos narys taip pat neturi paklusti nurodymui naudotis interneto forumu pagal *Aktiengesetz* (AktG, Akcinių bendrovių įstatymas) 127a straipsnį kaip švelnesnio poveikio priemonė (2011 m. sausio 11 d. BGH sprendime II ZR 187/09 ir 2013 m. vasario 5 d. BGH sprendime II ZR 134/11 pateiktas vertinimas).

Teisė į informaciją negali būti paneigiama ir sutartimi. Nepripažinus teisės pažinoti visus bendrijos narius faktiškai būtų eliminuota svarbi nario teisė sušaukti neeilinį narių susirinkimą, nes tik mažą kapitalo dalį turintis narys tam reikalingą kvorumą gali pasiekti tik susivienijęs su kitais nariais, o tam jis neišvengiamai turi žinoti jų vardus, pavardes ir adresus (2009 m. rugsėjo 21 d. BGH sprendime II ZR 264/08 pateiktas vertinimas).

Palyginti su biržoje kotiruojamomis akcinėmis bendrovėmis, kai pagal Vokietijos *Wertpapierhandelsgesetz* (Prekybos vertybiniais popieriais įstatymas) 33 straipsnį tik turint 3% balsavimo teisių suteikiančią bendrovės kapitalo dalį taikoma pareiga atskleisti informaciją, klausimai, kas valdo bendrovę, kieno „ruporas“ yra patikėtinis, ar, atsižvelgiant į kitus dalyvaujančius subjektus ir įvairius interesus, patikėtiniui taikomas draudimas balsuoti, ar kuriam nors kitam dalyvaujančiam subjektui taikoma lojalumo pareiga, panaši į konkurencijos draudimą, ir kaip ilgainiui kinta bendrovės struktūra, pagrindžia platesnę neatimamą teisę į informaciją apie visus, taip pat viešojoje bendrijoje dalyvaujančius subjektus (2013 m. vasario 5 d. BGH sprendime II ZR 134/11 pateiktas vertinimas).

Pareigos pateikti Teisingumo Teismui prašymą priimti prejudicinį sprendimą BGH neįžvelgė. Jo manymu, tai, kad bendrijos nariui turi būti suteikiama teisė į informaciją, kuri negali būti apribojama sutartimi ir gali būti paneigiama tik esant piktnaudžiavimui teise, taikant Bendrijos teisę taip akivaizdu, kad negalėtų kilti

pagrįsta abejonė. Tai, kad ir pagal Bendrąjį duomenų apsaugos reglamentą yra pateisinama, kai bendrija visų savo narių duomenis perduoda vienam iš jų, esą aiškiai kyla iš šio reglamento 48 konstatuojamosios dalies, nes joje duomenų tvarkymas „netgi įmonių grupėje“ nurodytas kaip galimas teisėtas interesas. *Bundesgerichtshof* apibendrintai nurodo, jog tam, kad pagal 48 konstatuojamąją dalį duomenų perdavimas įmonių grupėje būtų pateisinamas, tai turi būti daroma „vidaus administraciniais tikslais“, ir taip visų bendrijos narių asmens duomenų perdavimą vienam nariui, bent jau vertinimo požiūriu, prilygina duomenų perdavimui iš vienos kontroliuojamosios įmonės kitai arba kontroliuojančiajai įmonei ir laiko tai perdavimu vidaus administraciniam tikslui.

2. Kitame argumente, jog norima derėtis su kitais komanditoriais dėl jiems priklausančių bendrijos kapitalo dalių nupirkimo, ieškovės remiasi jurisprudencija, susijusia su klausimu, kas – jei vienintelė teisė į informaciją riba yra piktnaudžiavimas teise – tuomet jau yra piktnaudžiavimas teise ir (arba) kada jis atsiranda. Šiuo aspektu reikšmingi kiti, šiuo atveju aukštesniųjų apygardos teismų sprendimai, visų pirma 2019 m. sausio 16 d. *Oberlandesgericht München* (Miuncheno aukštesnysis apygardos teismas) sprendimas (registracijos numeris 7 U 342/18).

Pagal šią jurisprudenciją bendrijos nariai taip pat turi teisę stiprinti savo padėtį įsigydami daugiau bendrijos kapitalo dalių. Kiekvienam patikėtoji aišku, kad investicinė įmonė jo duomenis naudos siekdama vykdyti partnerystės sutartį. Esminis partnerystės sutarties tikslas yra bendrijos narių naudojimasis teisėmis, visų pirma keičiantis nuomonėmis, vykdant kontrolę ir prireikus suburiant kitus narius į grupę, stiprinant savo kaip bendrijos nario padėtį. Tai taip pat apima galimybę daryti įtaką bendrijos narių padėčiai prireikus nuperkant jų turimas bendrijos kapitalo dalis. Neleistinas naudojimasis teisėmis būtų tik tuomet, kai jokių įmanomų aspektų nebūtų sąsajos tarp vieno bendrijos nario padėties ir jo sutartinio ryšio su kitais bendrijos nariais. Atsisakyti suteikti informaciją galima tik tuomet, kai nėra pagrįsto intereso reikalauti ją suteikti, pavyzdžiui, kai siekiama su bendrijos veikla nesusijusių tikslų. Vis dėlto interesas nupirkti kitų narių turimas bendrijos kapitalo dalis yra pagrįstas interesas.

Oberlandesgericht numanomai preziumuoja, jog abstraktus kiekvieno bendrijos nario lūkestis, kad jo duomenys yra būtini ir bus naudojami partnerystės sutarčiai vykdyti, gali būti sukonkretinamas taip, kad komanditinė ūkinė bendrija gali perduoti duomenis bet kuriam kitam nariui jau vien dėl to, kad tas kitas narys turi interesą nupirkti kitų narių turimas kapitalo dalis. Kitų narių pagrįstų interesų, kad jų asmens duomenys nebūtų atskleisti, *Oberlandesgericht* nesvarsto. Iš aukštesniojo apygardos teismo sprendimo taip pat matyti, kad net balsavimo teisės, kurios bus įgytos ateityje galbūt padidinus savo turimą bendrijos kapitalo dalį, yra jau esamais sutartiniais santykiais grindžiamas teisėtas interesas gauti informaciją.

B. <...> Atsakymų į prejudicinius klausimus reikšmingumas <...>:

Nacionalinės jurisprudencijos rezultatas būtų tas, kad abstraktaus ir praktiškai neįrodomo tvirtinimo turint interesą tam tikromis aplinkybėmis nupirkti kitų narių turimas bendrijos kapitalo dalis pakaktų, kad būtų galima reikalauti išsamios informacijos apie visus, taip pat netiesiogiai dalyvaujančius, komanditorius, įskaitant jų adresus ir turimų kapitalo dalių dydį. Kadangi įtarti piktnaudžiavimą teise galima tik tuomet, kai jokių įmanomu aspektu nėra sąsajos su bendrijos narių padėtimi, abstrakčios, tačiau suprantamos ir ne vien teorinės rizikos, jog bus siekiama su sutartimi nesusijusių tikslų, netenka reikšmės, nes visada išlieka galimybė, kad duomenys taip pat bus panaudojami bendrijai naudingam bendradarbiavimui su kitais nariais realizuoti. Atskleidęs duomenis duomenų valdytojas nebegalės užtikrinti ieškovių vykdomo duomenų naudojimo kontrolės. Apibendrinant pažymėtina, kad komanditorių, net jei jie viešojoje bendrijoje dalyvauja tik netiesiogiai, duomenys nuo jų atskleidimo momento nebus saugomi.

Tokia aiškinimo išvada įmanoma tuomet, kai, pavyzdžiui, prekybos teisės principai, reglamentuojantys dalyvavimą verslo veikloje partnerystės forma, turi viršenybę, taigi kai kiekvienas, kuris turi įmonės kapitalo dalių ir atsako asmeniškai solidariai, nors ir ribotai, turi sutikti, kad bus traktuojamas kaip verslininkas. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas nemano, kad kalbant apie viešosios bendrijos komanditorius, kurių atsakomybė pagal turimą kapitalo dalį yra nedidelė ir dažnai apsiriboja turimo kapitalo suma, tai yra taip akivaizdu, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismo, į kurį kreipiamasi šiuo klausimu, išaiškinimą būtų galima tiek numatyti, kad net nereikėtų pateikti prejudicinio klausimo.

Prejudiciniai klausimai yra reikšmingi priimant sprendimą nagrinėjamose bylose dėl to, kad šiuo metu jose tik tvirtinama, kad ketinama nupirkti kitų narių turimas bendrijos kapitalo dalis. Jei šio argumento pakanka, ieškiniai turėtų būti tenkinami. Jei šio argumento nepakanka, tokiomis, kaip išdėstyta, aplinkybėmis ieškiniai turėtų būti atmesti. Jei ieškiniai būtų tenkinami, šis teismo sprendimas būtų galutinis, nes neigiami padariniai atsakovėms pasireikštų tik dėl informacijos suteikimo išlaidų, o šios išlaidos ekonominiu aspektu būtų mažesnės nei nacionalinės teisės aktuose nustatyta vertės riba, kurią pasiekus galima kreiptis į aukštesnės instancijos teismą.

C. Teismo argumentai dėl atsakymų į prejudicinius klausimus:

1.a) Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas taip pat preziumuoja, jog sutarties išlyga dėl informacijos neteikimo yra negaliojanti, tačiau ne dėl to, kad iš principo negalima nustatyti, kad informacija neteikiama, o dėl to, kad ši išlyga negali galioti kaip bendroji komercinė sąlyga, nes ja nustatomas per platus, todėl neproporcingas, taigi negaliojantis teisės apribojimas.

1.b) Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo klausimas apsiriboja iš Europos Sąjungos teisės kylančiais reikalavimais dėl informacijos apie netiesiogiai dalyvaujančius bendrijos narius teikimo. Remiantis Vokietijos

teise, tiesioginių komanditorių pavardė, vardas, gimimo data ir gyvenamoji vieta jau pagal įstatymą turi būti nurodomi prekybos registre, taigi jie skelbiami viešai. Kiekvienas, kuris tokiu būdu dalyvauja valdant įmonės kapitalą, turi sutikti su šiuo viešu paskelbimu.

2. Kitaip yra tuomet, kai į įmonės kapitalą investuojama per patikėtinį, – dalyvaujančiam asmeniui nėra savaime suprantama, kad tokie duomenys bus privalomai atskleisti, nes taip būtų atskleidžiamos pagrindinės bendrijos santykių sritys. Tai, kad šių narių padėtį būtų galima tapatinti su tiesioginių komanditorių padėtimi, nėra akivaizdu:

2.a) Ginčijamose investicijų ar patikos sutartyse – net jei jos šiuo aspektu yra negaliojančios – numatyta, kad duomenys negali būti perduodami kitiems investuotojams, ir taip bent jau išreiškiamas principinis bendrijos narių lūkestis.

2.b) Teisiškai neprivalu viešai skelbti apie per patikėtinį dalyvaujančius subjektus, kurie nėra bendrijos nariai.

2.c) *Amtsgericht* sutinka su principinėmis aukštesnės instancijos teismų prezumpcijomis, jog, kalbant apie partnerystę, kiekvienam jos nariui aišku, kad jo asmens duomenys yra išsaugoti ir gali būti atskleidžiami, kai tai bus „objektyviai tikslinga“ siekiant įvykdyti sutartyje arba teisės aktuose nustatytas pareigas. Akivaizdu, kad, kai yra pareiga, objektyviai tikslinga ją įvykdyti.

Vis dėlto tam, kad pareiga būtų pagrįsta, lemiamą reikšmę turi ne vien tai, ar informacijos prašančio nario reikalavimas yra objektyviai tikslingas, bet ir tai, kaip turi būti vertinama sutartis, taigi kyla priešara tarp šio reikalavimo ir kitų narių intereso, kad jų duomenys būtų traktuojami konfidencialiai ir nebūtų atskleidžiami atsiradus priešingiems interesams, net jei jie tikslingi. Pagal Europos Sąjungos teisę duomenų apsauga yra taisyklė ir jos išimtis turi būti pakankamai pagrindžiama – nepakanka to, kad koks nors interesas yra suprantamas. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo manymu, tas interesas bet kuriuo atveju turi būti susijęs su tuo, dėl ko atitinkamas narys apskritai pateikė savo duomenis, t. y. su bendrijos likimu.

2.d) Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas pritaria pirmiau nurodytos jurisprudencijos kryptims, kad bendrijos narys turi besąlyginę ir neribotą teisę žinoti, kas daro realią įtaką bendrijai, kurios kapitalo dalių jis turi ir dėl kurios prisiima verslo riziką. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui tik kyla abejonių, ar tuo galima pagrįsti pareigą atskleisti informaciją apie visus netiesiogiai dalyvaujančius komanditorius.

1) Akivaizdu, kad didelė dalis viešosios bendrijos komanditorių joje dalyvauja tokia apimtimi, kad negalima tikėtis, jog atitinkamas komanditorius vien turima bendrijos kapitalo dalimi darys įtaką jos likimui. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas, priešingai, preziumuoja, kad vien aplinkybės, jog dalyvaujama partnerystėje, taigi esama asmeninio susietumo, nepakanka, kad būtų galima reikalauti informacijos. Priešingu atveju būtų nepakankamai atsižvelgiama

į tai, kad viešosiose komanditinėse ūkinėse bendrijose, kurios yra arba buvo atviros bet kokiam skaičiui investuotojų, asmeninio susietumo elementas yra labai nutolęs, – tai laikoma paprasta dalyvavimo kapitalo rinkoje forma, panašiai kaip kalbant apie akcijas, kurių turėtojas, jei jis nepasiekia reikšmingos dalyvavimo kapitale kvotos, niekada nesitikėtų, kad akcijų depozitinės sąskaitos tvarkytojas nurodys jo vardą, pavardę ir adresą kitiems akcininkams.

Taikant papildomą sutarties aiškinimą taip pat paaiškėtų įvairių galimybių, kaip suteikti apsaugą „mažajam“ investuotojui tam, kad ir jis galėtų įgyvendinti savo interesus, prireikus kolektyviai, pavyzdžiui, pasinaudodamas teise, kad jo kaip „mažąjo“ investuotojo pranešimus bendrija – kuri savo ruožtu turi pareigą elgtis teisėtai savo narių atžvilgiu – persiųstų visiems kitiems investuotojams, arba dalyvaudamas bendrijos teikiamame forume nuomonėmis apsikeisti, panašiai, kaip numatyta Vokietijos *Aktiengesetz* 127a straipsnyje.

2) Aukštesnės instancijos teismų sprendimai yra reikšmingi taip pat tiek, kiek jais nustatomas aiškus taisyklės ir išimties santykis. Taip atsižvelgiama į aplinkybę, kad, kalbant apie viešąją bendriją, duomenų valdytojas negali atskiru ir konkrečiu atveju tinkamai įvertinti, ar turi būti teikiama informacija apie kiekvieną iš 1 800 jos narių, – duomenų valdytojas yra priklausomas nuo praktinių kriterijų, kuriais abstrakčiai nustatyta, apie kuriuos asmenis informacija turi būti teikiama. Todėl, atrodo, būtinas bendras, taigi taip pat formalus, kriterijus, pagal kurį būtų nustatoma, dėl kurių asmenų, bent jau įprastai, privalu teikti informaciją, siekiant užtikrinti teisiškai pakankamą sprendimų tokiuose ginčiuose priėmimo pagrindą ne tik teismams, bet ir duomenų valdytojams.

Ligšiolinė jurisprudencija pasižymi dideliu praktiškumu, nes investicinė įmonė praktiškai turėtų tenkinti visus nario prašymus suteikti informaciją.

Vis dėlto, teismo manymu, būtų tinkama nustatyti oficialią kvotą, panašią į tą, kurią pasiekus atsiranda pareiga teikti informaciją apie biržoje kotiruojamų bendrovių akcininkus, nes tuomet jau ir formaliai galima preziumuoti, kad daroma reikšminga įtaka bendrovei, kaip numatyta Vokietijos *Wertpapierhandelsgesetz* 33 straipsnyje, kuriame nustatyta 3 % kvota. Šio įstatymo analogiško taikymo galimybę *Bundesgerichtshof* atmetė. Vis dėlto remiantis iš Europos Sąjungos teisės aktų kylančiais reikalavimais bent jau būtų galima tokią galimybę vėl svarstyti.

2.e) Bet kuriuo atveju teismas laiko netinkama tai, kad vien abstraktaus tvirtinimo turint „interesą susipažinti“ arba „interesą pirkti“ pakanka tam, kad duomenys būtų atskleidžiami ir kad tai nelaikoma piktnaudžiavimu teise.

1) Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo manymu, tai, kad intereso pirkti pakanka teisei į informaciją pagrįsti, nėra teisinga tiek sutarties, tiek dalykiniu požiūriu: niekas neturi teisės trečiajai šaliai patikėtų vardų, pavardžių ir adresų sužinoti tiesiogiai iš šios trečiosios šalies tam, kad su atitinkamais duomenų subjektais galėtų pradėti derybas dėl sutarties sudarymo ateityje.

Priešingai, tokie argumentai atrodo nenuoseklūs, kai būsima teisine padėtimi, kuri priklausys nuo kitų asmenų valios, taigi taip pat nuo savavališkumo, jau iš anksto siekiama pagrįsti teisės į informaciją. Tai, kad kokiam nors asmeniui bus pasiūlyta sudaryti sandorį, nepateisina to, kad be šio asmens sutikimo būtų atskleisti jo asmens duomenys.

Nuomonė, jog piktnaudžiavimui teise atmesti pakanka bet kokio įmanomo pateisinimo, atrodo dar labiau nepagrįsta, jei siekiama užtikrinti duomenų apsaugą Europos Sąjungos teisės lygmeniu. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nuomone, duomenų apsauga reiškia, kad turi būti imamasi prevencinių priemonių ir prieš abstrakčius pavojus, o tai turi pakeisti supratimą, kas yra piktnaudžiavimas teise. Taigi teisės pareiškimas, kai neišreiškiamas tam tikras būtinas asmeninis susietumas ir (arba) neparodomas turinio patikimumas, bet kuriuo atveju turėtų būti kvalifikuotinas kaip piktnaudžiavimas teise.

2) Lygiai taip pat „susipažinimas“, vertinant pagal tai, ko galėtų tikėtis asmuo, kuris kaip viešosios bendrijos narys investuodamas į šią bendriją ekonominiais tikslais patikėjo jai savo duomenis, nėra reikšmingas pagrindas. Nė vienas asmuo, investuodamas lėšas, neišreiškia sutikimo, kad į jį būtų galima kreiptis siekiant susipažinti.

3) Priešingai, atrodo tikslinga ir tinkama, kad būtų būtini konkretūs ir įvardijami siekiai, tiesiogiai susiję su verslo valdymu. Taip būtų formalizuota duomenų perleidimo paskirtis, o bendrija galėtų skundų dėl duomenų atskleidimo atveju nurodyti duomenų perleidimo paskirtį ir, jei – pavyzdžiui, iš kitų narių skundų – sužinotų apie deklaruotą duomenų naudojimą kitais tikslais, pritaikyti duomenų apsaugos teisės aktuose numatytus sankcijų mechanizmus.

3. Apibendrinant, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo manymu, tikslingas toks Bendrojo duomenų apsaugos reglamento aiškinimas, pagal kurį, kalbant apie viešąją bendriją, reglamentu įprastai būtų pagrindžiama neribota teisė į informaciją tik pasiekus procentinę dalyvavimo kvotą, o kitais atvejais – tik bendrijos pareiga vieno jos nario pranešimus perduoti visiems tiesioginiams ir netiesioginiams nariams.

Taip pat, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo manymu, tikslingas toks Bendrojo duomenų apsaugos reglamento aiškinimas, pagal kurį, vien „susipažinimas“ ir interesas nupirkti kitų bendrijos narių turimas kapitalo dalis nėra reikšmingi aspektai, todėl jais negali būti pagrindžiama teisė į informaciją, – kiekviename reikalavime suteikti informaciją turi būti nurodyta konkreti su bendrijos veikla susijusi priežastis, dėl kurios tos informacijos reikalaujama.

D. Dėl prejudicinių klausimų priimtumo:

Pateiktais klausimais siekiama <...> atsakymo, kokie aspektai svarbūs atliekant <...> vertinimą *ipso jure*, taigi kas atliekant vertinimą atrodo reikšminga ir „neatmestina“. Tas pat pasakytina apie klausimus dėl aspektų, kurie svarbūs

nustatant „teisėtam interesui“ būdingas ribas. Atsižvelgiant į dėl to kylančius klausimus dėl teisinių struktūrų pagal Europos Sąjungos teisę, atrodo tinkama Europos Sąjungos Teisingumo Teismui pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą.

<...>

DARBINIS VERTINIMAS